

Prodává se stále více českého nábytku s vyšší přidanou hodnotou

Kdo našel zalíbení v nábytku českých výrobců, nedá na ně dopustit. Domácí produkce je orientovaná na kvalitu, stále více i na další přidanou hodnotu, jež spotřebitelům dokáže jasně nabídnout. Jde o nábytek, který umí zájemci poskytnout jen to

nejlepší. Špičkový design, zajímavé tvary, variabilitu, módní barvy, nezávadné materiály laděné ekologicky, ojedinělou ergonomií nebo třeba minimální požadavky na údržbu. Český nábytek v sobě nese myšlenku, nápad, někdy i velký příběh propisující se do image celého oboru. Přesto je stále složitější udržet konkurenceschopnost, například kvůli drahým energiím. Dařilo se loni tomuto odvětví? Na to nám odpověděl Ing. Tomáš Lukeš, tajemník Asociace českých nábytkářů:

Jak se loni vedlo českým nábytkářským firmám?

Zatím nemáme potvrzené výsledky roku 2025. K dispozici jsou pouze odborné odhady, které jsou odvislé od vývoje v prvním pololetí 2025. Z důvodu vlivu kurzu koruny, nevypočitatelných cel USA a řady dalších odhadujeme, že v roce 2025 poklesla výroba nábytku u nás na 51,38 miliardy korun oproti 52,62 miliardy korun v roce 2024. Není to dramatický výkyv, ale pozitivní zpráva také ne. Na druhou stranu, jde o proces, kdy se prodává stále více českého ná-

bytku s vyšší přidanou hodnotou, tedy nábytku dražšího a kvalitnějšího.

V souvislosti se zvýšením cel na vývoz zboží do USA se ostřeji než dříve dostala do popředí pozornosti otázka konkurenceschopnosti našich výrobců-exportérů. Stále je to tak žhavé téma?

USA pro české nábytkáře není úplně klíčový trh, ale přesto jde o trh důležitý. V prvním pololetí 2025 to byl pro naše nábytkáře sedmý největší exportní trh. To, co české a evropské

výrobce nábytku zcela zbytečně a nesmyslně zatěžuje, jsou náklady na energie. Svou roli hraje i evropská byrokracie doplněná o byrokracii národní.

Vyváží většina vašich členů, nebo se spíše orientují na domácí trh?

Většina našich členů část své produkce exportuje.

Ovlivnily problémy stavebnictví, zejména výstavba menšího počtu bytů, také zakázky producentů nábytku?

Přibližně 70 % realizací interiérů jsou realizace výměny starého nábytku za nový. Z tohoto pohledu tedy není vývoj stavebnictví pro nábytkářský průmysl to nejdůležitější. Přesto je výstavba bytů, a zejména kancelářských budov, ubytovacích zařízení pro české nábytkáře důležitá.

V jakém sortimentu čeští nábytkáři excelují?

Je to zejména nábytek s vyšší přidanou hodnotou, řekneme vyšší střední třída. Nábytek na zakázku. Nábytek pro různá specializovaná pracoviště, jako jsou například laboratoře, školy, banky a podobně.

A je jejich nabídka více orientovaná na retailového zákazníka, nebo na velké dodávky například pro hotely, nemocnice či kanceláře?

Z retailových zákazníků se čeští výrobci orientují na ty, kteří očekávají serióznost a jsou ochotni připlatit trochu peněz navíc. Kvalita prostě není zadarmo. Na druhou stranu tím tito zákazníci získávají jistotu, že nebudou mít potíže s reklamacemi atd. Zákazníky, kteří vědí, že v případě problému se k nim dodavatel neotočí zády. Pro ně má AČN řešení a volbu jim usnadní pomocí značky Česká kvalita Nábytek. Na stránkách asociace je seznam všech firem, které

Ing. Tomáš Lukeš, tajemník Asociace českých nábytkářů

značku mají a samozřejmě prošly kontrolou kvality.

Léta poukazujete na vysokou byrokratickou zátěž podnikatelů. Změnilo se něco k lepšímu v posledních několika měsících?

Rozhodně ne. Za posledních několik let se situace rok od roku výrazně zhoršuje. Je zřejmé, že je za ni zodpovědná politická reprezentace, nicméně problém je složitější. Mnoho regulací a byrokracie je realizováno s tzv. dobrým úmyslem. Bity jsou byrokratickou zátěží nejvíce malé a střední firmy. Ty velké se s tím většínou vyrovnají.

Co hodlá vaše asociace řešit v tomto roce?

Rádi bychom se více zaměřili na větší podporu exportu. Velkým tématem je i vzdělávání zaměstnanců ve firmách našich členů.

za odpovědi poděkovala Eva Brixí

Kultura pod tlakem: Unie zaměstnavatelských svazů ČR kritizuje návrh státního rozpočtu

Unie zaměstnavatelských svazů ČR ve svém stanovisku vyjádřila zásadní znepokojení nad návrhem státního rozpočtu na rok 2026, konkrétně nad podobou kapitoly Ministerstva kultury. Navržené meziroční snížení řady dotačních programů a rozpočtových položek v rozsahu vyšších desítek procent může mít dlouhodobé a obtížně napravitelné dopady na celý kulturní sektor.

Rozpočtové škrtky se týkají zejména programů zaměřených na péči o národní kulturní dědictví, podporu živého umění, činnost muzeí a galerií, veřejné informační služby knihoven i obnovu kulturních památek. Omezení podpory v těchto oblastech může vést k nevratným ztrátám kulturních hodnot i k oslabení podmínek pro vznik nové tvorby.

Za mimořádně problematické považuje UZS ČR také výrazné snížení prostředků pro příspěvkové organizace v době, kdy vláda rozhodla o zvýšení základních platových tarifů zaměstnanců v kultuře od 1. dubna 2026 o 9 %. Bez odpovídající úpravy rozpočtu hrozí, že kulturní instituce nebudou schopny toto navýšení pokrýt, aniž by omezily své služby či programovou činnost.

Podle UZS ČR je předložený návrh v rozporu s programovým prohlášením vlády, které deklaruje podporu kultury jako významné součásti veřejného života i národní identity. Organizace proto vyzývá vládu a Poslaneckou sněmovnu k přehodnocení návrhu a k úpra-

vám, které zajistí stabilní financování kulturního sektoru.

„Kultura není a nesmí být okrajovou oblastí veřejného života – je to jeden ze základních pilířů soudržné společnosti, národní identity i ekonomické vitality země. Zahrnuje živé umění, paměťové instituce, knihovny, festivaly i řadu dalších kulturních aktivit, které denně oslovují milióny lidí napříč regiony. Návrh státního rozpočtu, který v kapitole Ministerstva kultury počítá s výraznými škrtky, proto vnímáme jako krok, jenž může mít dlouhodobé a obtížné vratné dopady na celý sektor. Stabilní a předvídatelné financování není nadstandardem, ale nezbytným předpokladem pro odpovědnou správu kulturního dědictví i pro vznik nové tvorby,“ komentoval situaci Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MSc., MBA, prezident UZS ČR.

„Kultura je něco, co máme společného, co sjednocuje. Pokud lidé nemluví o politice nebo o olympiádě, mluví o kultuře. O tom, co viděli v kinech, divadlech, pouličních představeních, galeriích, o tom, co četli. Aby kultura mohla být široce dostupná a plnit tuto svoji úlohu, musí mít zajištěno stabilní a předvídatelné financování,“ řekl RNDr. Tomáš Řehák, Ph.D., viceprezident sekce pro kulturu UZS ČR. Dále dodal: „Otázka kultury jako veřejného statku může a má být předmětem debat mezi odbornou veřejností a politiky jak na státní, tak krajské a obecní úrovni. A nepochybně při tom zjistíme, jak důležitá je kultura nejen pro kvalitu života jednotlivce, ale i pro všechna možná občanství, včetně státu jako celku.“

„Škrty v rozpočtu Ministerstva kultury v nás vzbuzují velké obavy. Jednak máme před sebou hostování na Mezinárodním knižním veletrhu ve Frankfurtu, které je klíčové pro úspěch české literatury ve světě a vyžaduje podporu překladů českých knih, jednak by snížení podpory mohlo ohrozit vydávání kvalitní původní české literatury, literatury pro děti a debutů nových autorů. Chceme věřit, že se rozpočet ještě podaří vylepšit – vzhledem k celospolečenskému pozitivnímu dopadu čtenářství jde o poměrně malou částku, která však může mít značný vliv. Svaz ostatně na tento rok připravuje velkou kampaň, která přínosy čtení pro společnost i jednotlivce ukáže. Jsou ještě větší, než jsme očekávali,“ sdělil Ing. Martin Vopěnka, předseda, Svaz českých knihkupců a nakladatelů, z. s.

„Návrh rozpočtu Ministerstva kultury citelně zasáhne nezřizovanou kulturu, a to napříč obory. Divadlo, hudba, tanec i multižánrové projekty přijdou o 336,8 miliónu korun (29,4 %), což znamená, že se řada projektů, na které jsou diváci zvyklí, neuskuteční nebo se uskuteční v menším rozsahu či s vyšším vstupným. Je to nešťastné zvláště v době, kdy vláda mluví o zvyšování odměn v rezortu kultury a o podpoře regionů, kterých se tento škrt citelně dotkne,“ vyjádřila názor Mgr. Lenka Havlíková, předsedkyně Asociace nezávislých divadel ČR, z. s.

„Muzea a galerie dlouhodobě hospodaří s omezenými finančními prostředky, přesto v souladu s aktuální legislativou zajišťují odbornou péči o sbírky a kulturní památky mimořádné a nevyčíslitelné hodnoty a poskytují vysoce

specializované služby veřejnosti i badatelům. Platové tarify v oblasti kultury jsou z jedné pětiny pod zákonnou minimální mzdou a navržené škrtky znemožňují adekvátní ohodnocení práce. Další úspory v prostředí, kde je každá koruna důležitá, mohou do budoucna napáchat škody, jejichž náprava bude výrazně nákladnější,“ vysvětlila Mgr. Irena Chovančíková, předsedkyně Asociace muzeí a galerií ČR, z. s.

„Stávající návrh rozpočtu ztěžuje působnost symfonických orchestrů a pěveckých sborů čerpajících z příslušného ministerského programu. Bez jakékoliv diskuze v něm bylo škrtnuto 100 miliónů korun (25 %), což je velmi razantní zásah. Dále má dojít ke snížení o více než 300 miliónů korun v programu pro kulturní aktivity, což se dotýká i hudebních festivalů. Vážíme si snahy ministra zlepšit platové podmínky v kultuře, ale současně realizované škrtky v souvisejících oblastech nic neřeší. Naopak povedou k celkovému zhoršení situace,“ konstatovala Mgr. Lenka Kavalová, předsedkyně Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů ČR a viceprezidentka Asociace hudebních festivalů ČR. „Proto bychom chtěli ministra kultury požádat, aby v dotačních titulech ponechal částky v původně navržené výši. Tím by se situace pro letošní rok stabilizovala. V návaznosti na to bychom uvítali debatu na téma dlouhodobého financování české kultury, do které se zapojí jak odborná veřejnost, tak zřizovatelé či zakladatelé (často města a kraje). Kultura si totiž zaslouží nejen slušné financování, ale také koncepční a předvídatelné řízení,“ dodala Lenka Kavalová. (tz)